

litik ligesom i alle de andre små lande i Vest-europa uden for euroen.

Det er jo ikke rigtigt, at der er nogle af de lande uden for euroen, Schweiz, Island, Norge, Sverige og Danmark, som ikke har en lav arbejdsløshed – væsentlig lavere end nogle af de store lande. Jeg har jo også tallene. De store lande, Tyskland, arbejdsløshed: 9,1 pct., Frankrig: 11,0 pct., Italien 11,4 pct., og Spanien, som statsministeren fremhæver har fået sænket sin arbejdsløshed, ja, det er jo rigtigt. Spanien har fået sænket arbejdsløsheden ned til 15,8 pct.

Derfor må jeg gentage mit spørgsmål: Hvad er problemet for de små lande med deres egne valutaer? Vi klarer os jo godt og bedre end de andre. Der er nogle af de andre inden for, der også klarer sig pænt, men det går jo fint med velfærden og med beskæftigelsen uden for, og derfor har statsministeren da et forklaringsproblem, når man vil argumentere for euroen ud fra økonomiske betragtninger. Er det ikke rigtigt?

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men tallene viser ret tydeligt, at det ikke er nogen sandhed, således som ja-partierne forsøger at pådutte befolkningen, at man skal sige ja til ØMU'en på grund af beskæftigelsen. Man kan diskutere, om ØMU'en giver mere eller mindre arbejdsløshed. Vores påstand er, at ØMU'en på grund af de krav, der bliver stillet, har givet højere arbejdsløshed, og at tallene inden for Euroland klart viser det.

Men vil statsministeren trods alt ikke medgive, at de faktiske tal, som er kommet på bordet her i dag, viser, at det ikke hører nogen steder hjemme, når Socialdemokratiet forsøger at sælge ØMU'en på, at en tilslutning er en forudsætning for at bekæmpe arbejdsløsheden, at påstanden om, at vi skal stemme ja til ØMU'en på grund af tryghed, dementeres af den faktiske udvikling i andre europæiske lande, som er med i euroen, og som har markant højere arbejdsløshed?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Nej, må jeg sige til hr. Holger K. Nielsen, det vil jeg faktisk ikke. Jeg har lige sagt til hr. Frank Dahlgaard for et øjeblik siden, at hvis vi tager de små lande uden for fællesvalutaområdet og de små lande inden for de elleves fælles valutaområde, så er det ikke sådan, at de små lande uden for har en lavere arbejdsløshed end de små lande inden for.

Jeg har lige nævnt Sverige. Sverige havde i 1999 en højere arbejdsløshed, end Holland havde samme år, så min pointe er, at det kan ikke nytte noget at prøve at bringe det billede, at hvis man er et lille land og man går ind i en fælles valuta, så får man højere arbejdsløshed end uden for. Det passer simpelt hen ikke.

Plus én ting til, og det er til hr. Holger K. Nielsen: Jeg er fuldstændig af den overbevisning, at et lille land har brug for tryghed mod international spekulation. Må jeg nævne, at et land som Danmark i 1998 måtte ned og gribe i valutakassen i størrelsesordenen 40-50 mia. kr. Det er lige så mange penge, som vi årlig – plus lidt mere – bruger til sygehusvæsenet i Danmark.

Nu kom pengene tilbage igen, fordi spekulationsbølgen lagde sig, men vi skal jo huske, at den aftale, vi har med de 11 i det fælles valutaområde, er en kassekredit, som skal betales tilbage. Og forskellen på at gå ind som land i et samarbejde med de 11 andre er, at så er vi ikke længere afhængige af, om vi kan betale den kassekredit tilbage, så har vi et fælles solidarisk værn mod den skarpe internationale spekulation, som vi så ofte før har set ryste lande.

Hr. Holger K. Nielsen ved vist godt, og hr. Frank Dahlgaard også, at Sverige måtte gennemføre massive nedskæringer i deres sociale standard i 1992-93. Sverige prøvede at modstå presset udefra ved at hæve renten til 500 pct., men det lykkedes jo ikke. Sverige måtte skære ned i dagpenge, i familiedydelser, på sundhedsområdet, i trygheden i det svenske velfærds-samfund. Og dét illustrerer for mig, at de, der bliver tabere, hvis vi får en international krise om finansspekulation, der rammer den danske krone, det bliver ikke hr. Frank Dahlgaard og hr. Holger K. Nielsen og mig, næh, det bliver den enlige mor med to børn, det bliver de lavtlønnede med høj arbejdsløshedsrisiko, det bliver dem, der kom først ind på arbejdsmarkedet, der ryger først ud igen.

Derfor er medlemskabet af den fælles valuta en solidaritet og et værn for det danske samfund.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren kan jo ikke benægte, at samtlige små lande i Vesteuropa uden for euroen har en høj levestandard og en bundlav arbejdsløshed. Det er jo en kendsgerning, og så må man jo spørge på den baggrund.